

Arrest

nr. 216 579 van 11 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 november 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en tot de Igbo-etnie te behoren. U werd geboren in het dorp Imerienwe (Imo State). U heeft heel uw leven gewoond in de stad Owerri (Imo State). U bent christen.

U begon uw universiteitsopleiding. U stopte met studeren begin 2016, omdat de studie u niet meer lag. Uw broer sprak samen met andere mensen van de wijkvereniging Fulani-herders aan. Er ontstond een gevecht. Uw broer raakte gewond. U vroeg een paspoort aan en ontving dit op 20 juli 2016. U vroeg een visum aan in oktober 2016. U kreeg een visum dat geldig was van 3/3/2017 tot 30/08/2017. U vertrok op 19 maart 2017 naar België om uw zus, C.N., en haar Belgische echtgenoot, Meneer B., te helpen met hun kinderen als au pair. U reisde met het vliegtuig en kwam op 20 maart 2017 aan in België. U kreeg in België een verblijfsvergunning voor drie maanden. Hierna kreeg u een arbeidskaart geldig van 17/11/2017 tot 17/03/2018.

U zou terugkeren naar Nigeria in maart 2018. Toen uw verblijfsvergunning ging vervallen, vertelden uw ouders echter u dat u niet kon terugkomen door de situatie met herders van de Fulani-etnie in uw regio. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 26 maart 2018. U legde uw paspoort neer. Daarnaast diende u het volgende in: verschillende artikelen in met betrekking tot de situatie in uw land, een rapport over Nigeria, een online security alert verspreid in Nigeria, uw toelatingsbewijs van de universiteit, uw secundair schoolcertificaat en uw laatste arbeidskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw “persoonlijk vrees voor vervolging” in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u bij terugkeer vreesde slachtoffer te worden van het geweld van Fulani-herders.(CGVS, p8 en p12)

U verwees echter enkel naar de algemene situatie in uw land en toonde niet aan dat u een persoonlijke vrees ten opzichte van de Fulani-herders heeft.

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (COI Focus Nigeria. Veiligheidssituatie in verband met landbouw en veeteeltconflicten, dd. mei 2017, zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er zich in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal slachtpartijen zijn nieuwe factoren in deze conflicten. De ernst, omvang en impact van deze conflicten zijn echter regionaal verschillend en treffen niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate en komen in nog mindere mate voor ten zuiden van de regio Middle Belt, zoals Imo State, waar u verklaarde afkomstig van te zijn. Zo vallen de (dodelijke) slachtoffers van het geweld door de veehouders voornamelijk langs de zijde van de aangevallen sedentaire landbouwers. Het CGVS is zich dan ook bewust van de precare situatie die deze conflicten kunnen teweeg brengen, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het feit christen (ook al verklaarde u dat Fulani het hebben gemunt op christenen; CGVS, p6), vrouw en van de Igbo-etnie te zijn, uit een regio die buiten de Middle Belt valt kunnen niet leiden tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een verwijzing naar dergelijke agropastorale conflicten volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. **Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.***

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging te concretiseren en/of te individualiseren. U verwees immers slechts naar de algemene situatie van de Fulani-herders en verklaarde dat de situatie verslechterde,(CGVS, p3, p6), maar u haalde verder geen concrete elementen aan die op u persoonlijk van toepassing zijn.

U verliet Nigeria niet omwille van een persoonlijke vrees voor vervolging. U kwam naar België om uw zus te helpen als au pair en omdat de "dingen" niet goed gingen in Nigeria.(CGVS, p4) U verklaarde dat er nooit iets met u persoonlijk gebeurde. U verklaarde eveneens dat de situatie nooit een impact had gehad op u.(CGVS, p7)

U besloot dat u niet kon teruggaan naar Nigeria, op basis van algemene informatie waarover u zelf hoorde en ook vernam via uw familie. Ook nadat de dossierbehandelaar u op het feit wees dat het CGVS op de hoogte is van de algemene situatie in uw land en dat het belangrijk is om over uw persoonlijke situatie te vertellen,(CGVS, p2) bleek dat u op geen enkel moment een persoonlijke vrees bij terugkeer aanhaalde. Uw aangehaalde vrees is louter hypothetisch en niet persoonlijk.

U verklaarde dat u besloot om niet terug te keren naar Nigeria, niet door een specifiek incident, maar omdat uw ouders zeiden dat het niet veilig was.(CGVS, p7) U heeft regelmatig contact met uw familie in Nigeria. Zij vertellen u dat de situatie in uw land verslechterd en dat ze bang zijn.(CGVS, p6) U verwees hierbij nergens naar een specifieke gebeurtenis of aanleiding. **Deze onveiligheid waar u ouders naar zouden verwijzen is enkel een algemene verwijzing en kan dan ook bezwaarlijk als persoonlijke vrees worden beschouwd.**

Er werd u verschillende keren gevraagd naar gebeurtenissen die ertoe zouden hebben geleid dat u besepte dat u niet meer kon terugkeren naar Nigeria. U verwees enkel naar gebeurtenissen die na januari 2018, na uw verzoek tot internationale bescherming, gebeurden. U verwees naar recente gebeurtenissen, na uw vertrek, waarover u hoorde. Gevraagd of er andere incidenten waren die er in januari 2018 voor zorgde dat u besloot een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, antwoordde u: "Ja, de meeste dingen zag ik online."(CGVS, p7) Gevraagd of de situatie ooit een impact op u had, verklaarde u dat u het een impact had door er over te horen. (CGVS, p7) Gevraagd of er nog dingen gebeurden toen u in Nigeria was, verwees u vaagweg naar Boko Haram en de herders.(CGVS, p8)

U zou terugkeren als mensen u zouden zeggen dat de situatie gekalmeerd is.(CGVS, p12) U verklaarde dat de situatie sinds uw vertrek "nog erger" is geworden.(CGVS, p3) Zo verwees u naar verschillende incidenten de afgelopen maanden waarbij Fulani-herders aanvallen deed in uw regio en die u angstig maakten.(CGVS, p6-7) U verklaarde dat de Fulani mensen doden en verkrachten.(CGVS, p6) Gevraagd wat er gaande was toen uw ouders u afraadden om terug naar Nigeria te komen, verwees u enkel naar de algemene situatie. U verwees vaag naar de gouverneur van uw staat die Fulani is en de komende verkiezingen (in 2019) die onrust zouden veroorzaken. (CGVS, p7-8, p11) De gouverneur zou dingen afbreken en iedereen meenemen die in zijn weg staat.(CGVS, p11) Dit is enkel een algemene stelling over de algemene situatie in uw land, en kan dan ook bezwaarlijk als persoonlijke vrees voor vervolging worden gezien. Verder haalde u volgende gebeurtenissen aan: In januari 2018 doodden Fulani-herders veel mensen op de weg. Rond april-mei 2018 doodden Fulani-herders verschillende mensen in Plateau State. Rond begin juli 2018 deden de Fulani herders een aanval tijdens een begrafenis. Ze zijn ook in uw geboortedorp, Imerienwe, geweest. Ze vernielden er alles. Ook op andere plaatsen zorgen ze voor onrust en rellen.(CGVS, p6) Zelf werd u bang toen u over de verschillende incidenten las.(CGVS, p7) **Deze verklaringen vormen louter een opsomming van gebeurtenissen –vaak zelfs niet in uw eigen Staat- en houden geen verband met een persoonlijke ervaring of vrees. Van de meeste incidenten was u op de hoogte via het internet, anderen via uw familie.(CGVS, p6, p7, p9) Ook in de beschikbare informatie werd niets teruggevonden over uw geboortedorp Imerienwe.(zie administratief dossier) Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u enkel bent geboren in Imerienwe, en dat u hele uw leven woonde in Owerri.**

U verklaarde verder dat de Fulani-herders overal in het land zijn,(CGVS, p6 en p9) ze constant verhuizen, ze onvoorspelbaar zijn en daardoor een bedreiging voor de hele natie zijn,(CGVS, p9) maar de beschikbare informatie spreekt dit tegen.(zie hierboven) Ook uw verklaring dat de situatie in Lagos, waar uw zus woont, dezelfde is als die waar de rest van uw familie woont,(CGVS, p11) is niet verenigbaar met de beschikbare informatie. U verklaarde zelf dat u geen verhoogd risico loopt als vrouw, christen of lid van de Igbo-etnie.(CGVS, p9 en p11)

Immers, gevraagd of u meer risico heeft dan een andere christen te Owerri, gaf u algemeen aan dat **elke** christen dat risico heeft en ook **elke** vrouw het risico loopt om verkracht worden.(CGVS, p11) U verklaarde eveneens **dat de situatie nooit een impact had gehad op u.**(CGVS, p7) U verklaarde enkel dat u slachtoffer zou kunnen worden van geweld.(CGVS, p8) U wist niet wat de Fulani-herders konden doen bij terugkeer.(CGVS, p8) Over eventueel zelf ervaren gebeurtenissen in Nigeria verklaarde u dat er nooit iets met u persoonlijk gebeurde.(CGVS, p7) U verklaarde dat u hoorde over incidenten toen u nog in Nigeria was. U hoorde over vrouwen die werden verkracht, door Fulani en andere personen.(CGVS, p9 en p12) U verklaarde eveneens dat de situatie met de Fulani herders nooit een impact had gehad op u.(CGVS, p7) **Hieruit kan worden afgeleid dat uzelf in Nigeria nooit een situatie hebt ervaren voor uw vertrek naar België waardoor u werkelijk een persoonlijke vrees voor vervolging zou hebben.**

Gezien uw profiel is het niet aannemelijk dat u werkelijk het slachtoffer zou kunnen worden van een agropastoraal conflict met Fulani-herders. U woonde gedurende uw hele leven in de stad Owerri, de hoofdstad van Imo State, met 165 000 inwoners.(zie administratief dossier) U woonde op verschillende adressen. Uw ouders wonen nog steeds in Owerri. Uw zus woont in Lagos, de hoofdstad van Nigeria. Bovendien begon u uw universitaire studies, maar stopte u hiermee omdat u het niet meer graag deed.(CGVS, p4) U, noch uw familieleden zijn landbouwers. (CGVS, p3 en p5)

Uw verklaringen over uw vrees bij terugkeer vallen bezwaarlijk onder de definitie van persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op ernstig lijden. U verwijst immers enkel naar de algemene situatie, en toont op geen enkele manier aan dat u een persoonlijk en verhoogd risico loopt.

Verder hebben u of uw familie nooit dergelijke situatie meegemaakt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat u zelf persoonlijk een vrees voor vervolging bij terugkeer zou hebben.

Gevraagd of de situatie (met de Fulani-herders) een impact had op uw ouders, verklaarde u dat uw ouders niet meer naar de markt konden, waardoor uw moeder geen eigen zaak niet kon beginnen. U kon zich geen andere gebeurtenissen herinneren in uw land die een impact hadden op uw ouders.(CGVS, p8) Er werd u gevraagd of de situatie een impact had op uw broers en zussen. U verwees enkel vaag naar het feit dat ze waren afgestudeerd en dat er voor niemand werk is.(CGVS, p8) Pas wanneer u werd gevraagd over de aanwezigheid van de Fulani in Owerri, vertelde u dat u een incident zag waarbij uw broer met andere mensen van de wijkvereniging Fulaniherders aanspraken. Er ontstond een gevecht waarbij uw broer gewond raakte. U verklaarde dat de Fulani altijd terugkomen, maar u wist niet wat ze zouden doen. U was zelf geen lid van de wijkvereniging. U kende geen andere familieleden die gewond raakten door Fulani.(CGVS, p9) Bovendien haalde u deze gebeurtenis niet aan tijdens uw interview op de DVZ, wat vragen oproept bij de geloofwaardigheid van het incident of minstens van het belang ervan.(zie Vragenlijst in administratief dossier) **Bovenstaande gebeurtenissen in uw familie kunnen bezwaarlijk als vervolging worden beschouwd. Doordat u deze gebeurtenis pas aanhaalde nadat u verschillende keren de gelegenheid werd gegeven om over de impact van de situatie van de Fulani-herders op uw familie te vertellen, is het niet aannemelijk dat deze gebeurtenis werkelijk een vrees voor vervolging voor uw familie zou kunnen inhouden, laat staan voor uzelf. Daarnaast houdt de gebeurtenis geen verband met een mogelijke persoonlijke vrees voor u; u was immers niet zelf betrokken en louter een getuige. U verklaarde zelf dat de situatie nooit een impact op u had.**

Betreffende de u voorgelegde documenten stel het CGVS het volgende vast:

U diende verschillende artikels over Fulani herders in, een rapport "Nigeria: The Law and FGM", een security alert, uw secundair schoolattest, uw toelatingsbewijs voor de universiteit, uw Nigeriaans paspoort en uw Belgische arbeidskaart.

Over de artikelen, het rapport en de security alert verklaarde u dat u deze op het internet vond.(CGVS, p11) U en uw familie worden niet vermeld in de documenten.(CGVS, p10) Bovendien gaan ze over verschillende regio's van Nigeria. Het CGVS stelt vast dat deze documenten enkel verband houden met de algemene situatie in Nigeria, en dus geen verband houden met de eventuele aanwezigheid van een vrees voor vervolging. U kreeg overigens zelf nooit een security alert toen u in Nigeria was.(CGVS, p11) Met het rapport over besnijdenis wou u aantonen dat vrouwen en kinderen risico lopen in Nigeria. Toen u gevraagd hoe u een slachtoffer zou kunnen zijn van "FGM", gaf u vaag aan dat u misbruikt kon worden.

Gevraagd of u wist wat FGM is, antwoordde u dat u niet precies wist wat het was, maar u verklaarde dat het over geweld tegen vrouwen en kinderen gaat.(CGVS, p12) Volgens het document zelf verwijst FGM naar female genital mutilation – vrouwelijke genitale verminking. Bijgevolg toonde u geen vrees voor FGM aan. Deze documenten kunnen voorgaande beoordeling over uw persoonlijke vrees voor vervolging dan ook niet wijzigen.

Over de neergelegde identiteitsdocumenten en schooldocumenten dient te worden vastgesteld dat het CGVS de geloofwaardigheid van uw identiteit, herkomst, opleiding, reisweg en verblijf in België niet in twijfel trekt. Zij hebben verder geen invloed op de beoordeling van uw vrees voor vervolging.

Hiernaast vermeldde u ook dat u een blog heeft, waar u verhalen en gedichten op deelt.(CGVS, p6 en p13) U schrijft er teksten over hoop, de rechten van Nigeriaanse vrouwen, natuur, milieu, religie, opleiding, ... - " het is vooral over van alles". U schrijft dat de overheid iets aan de situatie moet doen. U denkt niet dat u een risico loopt door uw blog. (zie ook blauwe map in het administratief dossier)

Gezien bovenstaande elementen dient vastgesteld te worden dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. U verklaarde zelf dat Boko Haram nooit in uw regio was.(CGVS, p7) Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Imo, en in het algemeen Zuid-Nigeria, te worden beoordeeld.

U diende opmerkingen in over de notities van het persoonlijk onderhoud (zie administratief dossier). Deze opmerkingen beperkten zich tot herstellen van schrijffouten en zinsconstructies. De opmerkingen werden in rekening gebracht en wijzigen niets aan voorgaande.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 22 november 2018 in een eerste middel een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekster betoogt dat zij haar vrees voldoende heeft aangetoond, zowel aan de hand van algemene informatie (info van internet, media,...), als aan de hand van hetgeen haar broer is overkomen.

Zij wijst erop te hebben verklaard dat zij Nigeria aanvankelijk verliet om als au pair te gaan werken en dat zij op dat moment slechts eenmaal geconfronteerd was geweest met het geweld van de Fulani-herders, toen haar broer in een gevecht met hen gewond raakte. Zij legt uit dat zij, toen haar verblijfsstatuut in maart 2018 ten einde liep en zij niet meer in België als au pair verder kon werken, beoogde terug te keren naar Nigeria, doch dat haar ouders haar lieten weten dat de situatie met de Fulani-herders in Imo State verder was geëscaleerd, zodat zij omwille van de onveilige situatie een terugkeer stellig hebben afgeraden.

Verzoekster meent dat deze verklaring geheel plausibel is, zoals blijkt uit het artikel "*Imo residents cry out over herdsman killings*" van 21 maart 2018, te vinden op <https://www.vanguardngr.com/2018/03/imo-residents-cry-herdsmen-killings/>.

Waar verweerder stelt dat verzoekster niet het profiel zou hebben om slachtoffer te worden van een conflict met Fulani-herders, stelt verzoekster te hebben verwezen naar de problemen die haar broer had ondervonden met Fulani-herders op 12 november 2016 en waarvan verzoekster getuige was. Ze geeft aan dat hij werd gewond naar aanleiding van een gevecht met Fulani en dat hij ook klacht neerlegde bij de politie, doch dat tot op heden geen dader is teruggevonden. Verzoekster stelt dienaangaande het Police Investigation Report neer te leggen (zie stuk 3) en dat de beëdigde vertaling zo spoedig mogelijk zal volgen. Gelet op de verergering van de veiligheidssituatie in haar land, vreest verzoekster dat ook zij slachtoffer zal worden van Fulani-geweld, te meer nu zij het gemunt hebben op christenen en vrouwen.

Verzoekster haalt aan dat de politie bovendien onvoldoende doet om het leven en eigendom van de burgers te beschermen tegen dit geweld en verwijst naar Nijiant "*Buhari has failed to end Fulani herdsman violence – Human Rights Watch*" van 28 juni 2018, te vinden op <https://www.naijiant.com/guestcolumn/buhari-has-failed-to-end-fulani-herdsmen-violence-human-rights-watch/>, alsook Nijiant "*British MP Fiona Bruce accuses Fulani herdsman of 'genocide' in Nigeria*" van 25 oktober 2018, te vinden op <https://www.naijiant.com/articles/british-mp-fiona-bruce-accuses-fulani-herdsmen-of-genocide-in-nigeria/> en Christianity today "*Nigerian Mass Becomes a Massacre: Herdsmen Kill 18 Worshipers, Adding to Hundreds of Victims*" van 25 april 2018, te vinden op <https://www.christianitytoday.com/news/2018/april/nigeria-fulani-attack-catholic-church-benue-boko-haram.html>.

Volgens verzoekster is duidelijk dat haar verklaringen volledig gelijk lopen met de hierboven aangehaalde algemeen beschikbare informatie, waaruit blijkt dat de overheid niet in staat is om christenen, in het bijzonder vrouwen en kinderen te beschermen tegen Fulani-geweld.

In een tweede middel voert verzoekster de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan.

Verzoekster meent dat moet worden aangenomen dat verzoekster op dit moment een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dat het dan ook onmenselijk zou zijn om verzoekster te laten terugkeren naar Nigeria, waar zij immers met deze gevaarsituatie zal worden geconfronteerd. Zij verwijst naar het artikel van Fides "*Alarm of Christian leaders: violence mainly affects women, children and the elderly*" van 4 oktober 2018, te vinden op http://www.fides.org/en/news/64864-AFRICA_NIGERIA_Alarm_of_Christian_leaders_violence_mainly_affects_women_children_and_the_elderly.

In hoofdorde wordt verzocht "*de betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal te hervormen en aldus verzoekster de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art.1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen. In subsidiaire orde verzoekster de subsidiaire bescherming toe te willen kennen.*".

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift legt verzoekster het "*Police investigation report*" neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaarde ingeval van terugkeer te vrezen om het slachtoffer te worden van het geweld van Fulani-herders.

2.4.2. Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, moet er sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging. De toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 veronderstelt eveneens een reëel risico op ernstige schade. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-asielzoeker en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging of schade. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegronde, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen.

2.4.3. De Raad stelt vast dat verzoekster steeds naar de algemene situatie met betrekking tot de Fulani-herders in Nigeria verwees en er niet in slaagde aan te tonen dat zij een persoonlijke vrees had. Zo gaf verzoekster slechts algemeen aan: *“Er is een groep van mensen de Fulani herders. Ze zijn overal in het land. Ze zijn heel gewelddadig. Ze doden mensen. Verkrachten vrouwen. (...) Zij zijn angstaanjagender. Ze doden met machetes en geweren. Het hele land is bang voor hun levens. Ze verkrachten vrouwen ook. In de graslanden waar ze hun kuddes naartoe nemen. Een tijdje geleden waren ze in mijn local government, in mijn dorp, ze gingen naar de landen en vernielden alles. Er waren overal rellen/gevechten (riots). Ik weet niet of er mensen toen gedood zijn, waar er waren veel gewonden.”* (notities van het persoonlijk onderhoud van 11 juli 2018 (hierna: notities), p. 6). Verzoekster stelde Nigeria te hebben verlaten, niet omwille van een persoonlijke vrees voor vervolging, maar om haar zus te helpen als au pair (*“ik kwam als een au pair. Dat is hoe ik naar België kwam. Dat is waarom ik kwam.”*, notities, p. 4) en verklaarde dat er in Nigeria nooit iets met haar persoonlijk gebeurde en dat de situatie nooit een impact op haar heeft gehad (notities, p. 7). Ze gaf verder aan dat ze niet terug kon naar Nigeria op basis van informatie over de algemene situatie, die ze zelf las of te horen kreeg of haar werd verstrekt door haar ouders (*“Mijn ouders zeiden: je kan niet terug. Ik zag al die artikelen over die verschrikkelijke dingen.”*, notities, p. 6; *“de meeste dingen zag ik online.”*, notities, p. 7; *“Het is vooral dat mijn ouders zeiden dat het niet veilig is om terug te gaan”*, notities, p. 7). Verzoekster haalde slechts incidenten aan die de algemene situatie in Nigeria illustreren, maar belicht geen enkele gebeurtenis waaruit blijkt dat zij persoonlijk zou worden gevisieerd ingeval van terugkeer naar Nigeria (notities, p. 6-7).

2.4.4. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er zich in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone *“Middle Belt”* sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (Fulani herders) en sedentaire

landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren is gestegen (COI Focus “*Nigeria. Situation sécuritaire liée aux conflits agropastoraux*” van 9 mei 2017, p. 5).

Hierbij dient opgemerkt dat de meeste slachtoffers zich bevinden onder de inwoners van de aangevallen gemeenschappen en niet onder de veehouders (COI Focus “*Nigeria. Situation sécuritaire liée aux conflits agropastoraux*” van 9 mei 2017, p. 11). De ernst, omvang en impact van deze conflicten zijn echter regionaal verschillend en treffen niet alle inwoners van de *Middle Belt* in gelijke mate en komen in nog mindere mate voor ten zuiden van de regio *Middle Belt*, zoals Imo State, waar verzoekster verklaarde afkomstig van te zijn (COI Focus “*Nigeria. Situation sécuritaire liée aux conflits agropastoraux*” van 9 mei 2017, p. 7-10). Hoewel de situatie in bepaalde delen van Nigeria precair is, dient opgemerkt dat voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet kan volstaan doch moet zij enig verband met haar persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

2.4.5. Gelet op verzoeksters profiel is niet aannemelijk dat zij werkelijk het slachtoffer zou kunnen worden van een agropastoraal conflict met Fulani-herders. Zo woonde verzoekster bijna haar hele leven in Owerri, de hoofdstad van Imo State, buiten de *Middle Belt*, waar haar ouders en broers nog steeds wonen (verklaring DVZ, punten 10, 13a, 17). Verzoeksters zus woont in de grootstad Lagos (verklaring DVZ, punt 17) en verzoekster verklaarde zelf universitaire studies te hebben aangevat (notities, p. 4). Noch verzoekster, noch haar familie zijn landbouwers (notities, p. 3, p. 5). Verzoeksters ouders waren ambtenaren (notities, p. 5). Bovendien verklaarde verzoekster zelf dat zij geen verhoogd risico loopt als vrouw, christen of lid van de Ebo-etnie (“*Is er een speciaal risico voor Ebo mensen?*”, “*Nee niet speciaal. Het risico is voor iedereen.*”, notities, p. 9; “*Heeft u meer risico dan een andere christen in Owerri?*”, “*Elke christen heeft dat risico. Ook elke vrouw, om verkracht te worden.*” p. 11).

2.4.6. Aldus kan een loutere verwijzing naar het bestaan van agropastorale conflicten in Nigeria niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster ingeval van terugkeer naar haar land van herkomst werkelijk zou worden bedreigd en vervolgd. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische aangehaalde vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen.

2.4.7. Verder hebben verzoekster of haar familie nooit een situatie meegemaakt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoekster zelf persoonlijk een vrees voor vervolging bij terugkeer zou hebben. Gevraagd of de situatie (met de Fulani-herders) een impact had op haar ouders, verklaarde verzoekster dat haar ouders niet meer naar de markt konden, waardoor haar moeder geen eigen zaak kon beginnen (notities, p. 8). Zij gaf aan dat zij zich geen andere gebeurtenissen kon herinneren die een impact hadden op haar ouders (notities, p. 8). Vervolgens gevraagd of de situatie een impact had op verzoeksters broers en zussen, verwees zij enkel vaag naar het feit dat ze waren afgestudeerd en dat er voor niemand werk is (notities, p. 8). Pas wanneer verzoekster werd gevraagd over de aanwezigheid van de Fulani in Owerri, vertelde zij een incident zag waarbij haar broer met andere mensen van de wijkvereniging Fulani-herders aanspraken en verward geraakte in een gevecht waarbij hij gewond raakte (notities, p. 8). Verzoekster voegde eraan toe dat de Fulani altijd terugkomen, maar dat ze niet wist wat ze zouden doen, dat ze zelf geen lid was van de wijkvereniging en dat ze geen andere familieleden kende die gewond raakten door Fulani (notities, p. 9). Wat betreft het incident met haar broer, merkt de Raad op dat verzoekster deze gebeurtenis pas aanhaalde nadat haar verschillende keren de gelegenheid werd gegeven om over de impact van de situatie van de Fulani-herders op haar familie te vertellen. Bovendien liet verzoekster na deze gebeurtenis te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Dergelijke vaststellingen ondergraven de waarachtigheid, minstens het belang van het incident.

2.4.8. Het door verzoekster neergelegde politierapport kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Immers, het rapport betreft een fotokopie, welke gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben. Bovendien vermeldt het rapport niet op welke datum het werd opgemaakt en staat het adres van het politiebureau in een ander lettertype dan de rest van het politierapport. Dit rapport verandert uiteraard niets aan het gegeven dat verzoekster het incident initieel niet vermeldde, doch pas naarmate er werd doorgevraagd, wat de ernst van het incident – voor zover waarachtig - relatieveert.

2.4.9. Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar verscheidene artikelen die betrekking hebben op de situatie in Nigeria betreffende de Fulani.

Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd.

Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe in gebreke. Bovendien hebben geen van deze artikelen betrekking op incidenten die zich voordeden in verzoeksters staat.

2.4.10. De overige door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet doen wijzigen. De bij het CGVS voorgelegde artikelen over de Fulani herders en het rapport "*Nigeria: The Law and FGM*" beschrijven evenzeer slechts de algemene situatie in Nigeria. Noch haar broers buurtvereniging, noch het incident worden in de artikelen vermeld (notities, p. 11). Verzoekster toont haar persoonlijke vrees aldus niet aan.

Wat betreft de security alert verklaarde verzoekster dat zij deze op het internet vond en dat zij overigens zelf nooit een security alert kreeg toen zij in Nigeria was (notities, p. 11).

Met het rapport over besnijdenis stelde verzoekster dat zij "*het risico dat vrouwen en kinderen "facen"*" wou aantonen (notities, p. 11). Verzoekster bleek echter niet te weten wat besnijdenis of FGM precies inhoudt. Gevraagd hoe zij een slachtoffer zou kunnen zijn van FGM, antwoordde verzoekster kort "*Misbruikt worden*" (notities, p. 12). Vervolgens gevraagd of verzoekster wist wat FGM is, antwoordde zij "*Ik weet het niet precies, maar het gaat over geweld tegen vrouwen en kinderen.*" (notities, p. 12). Uit verzoeksters onwetendheid aangaande besnijdenis kan afgeleid worden dat ze onbekend is met personen uit haar omgeving die deze ingreep ondergingen, en niet diende te vrezen hiervan zelf het slachtoffer te worden.

De door verzoekster neergelegde identiteitsdocumenten en schooldocumenten bevatten informatie over verzoeksters identiteit, herkomst, opleiding, reisweg en verblijf in België, wat echter niet betwist wordt.

Voorts gaf verzoekster aan dat zij een blog had, waar zij verhalen en gedichten op deelt, "*Meestal over creatie, en de schoonheden rond mij, de mensen, mijn land, alles eigenlijk. Liefde.*" (notities, p. 6). Ze stelde te schrijven over vrouwen die voor hun rechten moeten opkomen, over de natuur en het milieu, over het geloof, over hoop, over opleidingen (notities, p. 13). Gevraagd of verzoekster een risico loopt in Nigeria omwille van haar blog, antwoordde zij "*Ik denk het niet. Er is een vrijheid van mening. Iedereen praat over wat ze doen.*" (notities, p. 13). Verzoekster voegde er nog aan toe dat ze op haar blog nog niets geschreven had over Fulani (notities, p. 13).

2.4.11. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het verwijzen naar algemene informatie en het formuleren van bonte beweringen maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Imo State, Nigeria geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van de COI Focus "*Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram*" van 28 maart 2018 (update), toegevoegd aan het administratief dossier, stelt de Raad immers vast dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er, met uitzondering van een erg klein gedeelte, geen grondgebied controleert.

Verder blijkt dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen.

Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreur door Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen en het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoeksters land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar zij afkomstig is. Na grondige analyse van de beschikbare informatie wordt vastgesteld dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Imo in Nigeria actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Bovendien verklaarde verzoekster dat Boko Haram nooit in haar staat kwam (notities, p. 8). Waar verzoekster stelt dat de Fulani overal zijn en willekeurig mensen doden, wordt evenmin aangetoond dat deze conflicten beantwoorden aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK